

plataforma
de infancia
españa

Els drets de la infància: el seu compliment, el nostre compromís

Convenció internacional sobre els drets de l'infant
20 de novembre de 1989

CONVENCIÓ SOBRE ELS DRETS DE L'INFANT. 20 NOVEMBRE 1989

La Convenció sobre els drets de l'infant és el tractat internacional adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989, que reconeix totes les persones menors de 18 anys com a subjectes de ple dret.

Aquest tractat estableix els drets en 54 articles i dos protocols facultatius, en els quals es defineixen els drets humans bàsics de què gaudeixen els infants. Els quatre principis fonamentals de la Convenció són la no-discriminació; l'interès superior de l'infant; el dret a la vida, a la supervivència i al desenvolupament, i la participació infantil.

La Convenció és el tractat més àmpliament ratificat per tots els països del món, tret de Somàlia i dels Estats Units. Per tant, els estats parts, entre els quals Espanya, estan obligats a respectar-lo i fer-lo complir sense distinció de raça, de color, de sexe, de llengua, de religió, d'opinions, de procedència, de posició econòmica, de creences, d'impediments, de naixement o de qualsevol altra condició de l'infant, dels seus pares o dels seus representants legals.

Edició: Plataforma d'Organitzacions d'Infància www.plataformadeinfancia.org

Data de reedició: gener 2024

Els drets de la publicació són drets compartits, de manera que qualsevol persona és lliure de copiar, distribuir i comunicar l'obra, sempre que es reconeguen els crèdits de manera específica de l'editor i no s'utilitzi amb finalitats comercials o contraris als drets de les xiquetes i xiquets.

PREÀMBUL

Els estats part en aquesta Convenció,

Considerant que, de conformitat amb els principis proclamats en la Carta de les Nacions Unides, la llibertat, la justícia i la pau en el món es basen en el reconeixement de la dignitat intrínseca i dels drets iguals i inalienables de tots els membres de la família humana;

Tenint present que els pobles de les Nacions Unides han reafirmat en la Carta la seva fe en els drets fonamentals de l'home i en la dignitat i el valor de l'ésser humà, i que han decidit de promoure el progrés social i d'elevat el nivell de vida dins d'un concepte més ampli de la llibertat;

Reconeixent que les Nacions Unides, en la Declaració Universal dels Drets Humans i en els pactes internacionals sobre drets humans, han proclamat i acordat que cada persona té tots els drets i totes les llibertats que hi són enunciats, sense cap mena de distinció per raó de raça, de color, de sexe, de llengua, de religió, d'opinió política o de qualsevol altra mena, d'origen nacional o social, de posició econòmica, de naixement o de cap altra condició;

Recordant que, en la Declaració Universal dels Drets Humans, les Nacions Unides proclamen que la infància té dret a cures i atenció especials;

Convençuts que la família, com a grup fonamental de la societat i com a medi natural per al creixement i benestar de tots els seus membres, i en particular dels infants, ha de rebre la protecció i l'assistència necessàries per poder assumir plenament les seves responsabilitats dins la comunitat;

Reconeixent que l'infant, per aconseguir un desenvolupament ple i harmoniós de la seva personalitat, ha de créixer en un medi familiar, en una atmosfera de felicitat, d'amor i de comprensió;

Considerant que l'infant ha d'estar plenament preparat per dur una vida independent en societat i ha de ser educat en l'esperit dels ideals proclamats en la Carta de les Nacions Unides i, concretament, en un esperit de pau, de dignitat, de tolerància, de llibertat, d'igualtat i de solidaritat;

Tenint present que la necessitat de prestar una protecció especial a l'infant s'ha formulat en la Declaració de Ginebra de 1924 sobre dels Drets de l'Infant i en la Declaració dels Drets de l'Infant adoptada per l'Assemblea General el 20 de novembre de 1959, i que ha estat reconeguda en la Declaració Universal dels Drets Humans, en el Pacte Internacional sobre Drets Civils i Polítics (en particular, en els articles 23 i 24), en el Pacte Internacional sobre Drets Econòmics, Socials i Culturals (en concret, en l'article 10) i en els estatuts i els instruments pertinents dels organismes especialitzats i de les organitzacions internacionals relacionades amb el benestar dels infants;

Tenint present que, tal com s'assenyala en la Declaració dels Drets de l'Infant, «l'infant, per raó de la seva immaduresa física i mental, necessita protecció i atenció especials, incloent-hi la protecció legal oportuna, tant abans del seu naixement com després»;

Recordant les disposicions de la Declaració sobre els principis socials i jurídics relatius a la protecció i al benestar dels infants, amb referència especial a l'adopció i a la col·locació en llars d'acollida, en el terreny nacional i internacional; les Normes mínimes de les Nacions Unides per a l'administració de la justícia de menors (Normes de Beijing), i la Declaració sobre la protecció de la dona i de l'infant en estats d'emergència o de conflicte armat;

Reconeixent que a tots els països del món hi ha infants que viuen en condicions excepcionalment difícils i que aquests infants necessiten una consideració especial;

Valorant degudament la importància de les tradicions i dels valors culturals de cada poble per a la protecció i per al desenvolupament harmoniós de l'infant;

Reconeixent la importància de la cooperació internacional per millorar les condicions de vida dels infants a tots els països i particularment als països en desenvolupament,

Han acordat el que segueix:

ARTICLE 1

En aquesta Convenció, s'entén per infant tot ésser humà menor de divuit anys, tret que, en virtut de la llei que li sigui aplicable, hagi assolit la majoria d'edat abans.

ARTICLE 2

1. Els estats part han de respectar els drets enunciats en aquesta Convenció i han d'assegurar-se que s'apliquen a tots els infants sota la seva jurisdicció, sense cap mena de distinció, independentment de la raça; del color; del sexe; de la llengua; de la religió; de l'opinió política o d'una altra mena; de l'origen nacional, ètnic o social; de la posició econòmica; dels impediments físics; del naixement o de qualsevol altra condició de l'infant, dels seus pares o dels seus representants legals.

2. Els estats part han de prendre totes les mesures adequades perquè l'infant estigui protegit contra qualsevol mena de discriminació o de càstig per raó de la condició, les activitats, les opinions expressades o les creences dels seus pares, tutors o familiars.

ARTICLE 3

1. En totes les accions que concerneixen l'infant, tant si són dutes a terme per institucions de benestar social públiques o privades com per tribunals, autoritats administratives o cossos legislatius, l'interès superior de l'infant ha de ser una consideració primordial.

2. Els estats part es comprometen a assegurar a l'infant la protecció i l'atenció necessàries per al seu benestar, tenint en compte els drets i els deures dels seus pares, dels seus tutors o d'altres persones que en tinguin la responsabilitat legal i, a aquest efecte, han de prendre totes les mesures legislatives i administratives oportunes.

3. Els estats part han d'assegurar-se que les institucions, els serveis i els establiments responsables de l'atenció o de la protecció dels infants compleixen les normes establertes per les autoritats competents, especialment pel que fa a la seguretat, a la salubritat i al nombre i a la competència del personal, així com a l'existència d'una supervisió adequada.

ARTICLE 4

Els estats part han de prendre totes les mesures administratives, legislatives i d'altra mena que calguin per fer efectius els drets reconeguts en aquesta Convenció. Pel que respecta als drets econòmics, socials i culturals, els estats part han d'adoptar aquestes mesures tant com els ho permetin els seus recursos i, quan calgui, dins del marc de la cooperació internacional.

ARTICLE 5

Els estats part han de respectar les responsabilitats, els drets i els deures dels pares o, si escau, els dels membres de la família extensa o de la comunitat, d'acord amb els costums locals, dels tutors o d'altres persones encarregades legalment d'impartir a l'infant, en consonància amb l'evolució de les seves facultats, la direcció i l'orientació apropiades perquè exerceixi els drets reconeguts en aquesta Convenció.

ARTICLE 6

1. Els estats part reconeixen que tot infant té el dret intrínsec a la vida.
2. Els estats part han de garantir al màxim possible la supervivència i el desenvolupament de l'infant.

ARTICLE 7

1. L'infant ha de ser inscrit immediatament després del seu naixement i, des que neix, té dret a un nom, a una nacionalitat i, en la mesura del possible, a conèixer els seus pares i a ser cuidat per ells.
2. Els estats part han de vetllar perquè s'apliquin aquests drets de conformitat amb la seva legislació nacional i les obligacions que han contret en virtut dels instruments internacionals pertinents en aquest camp, en especial quan, altrament, l'infant pot resultar apàtrida.

ARTICLE 8

1. Els estats part es comprometen a respectar el dret de l'infant a preservar la seva identitat, incloent-hi la nacionalitat, el nom i les relacions familiars, d'acord amb la llei i sense ingerències il·lícites.
2. Si un infant és privat il·legalment d'algun dels elements de la seva identitat, o de tots, els estats part li han de prestar l'assistència i la protecció adequades amb vista a restablir-ne ràpidament la identitat.

ARTICLE 9

1. Els estats part han de vetllar perquè l'infant no sigui separat dels seus pares contra llur voluntat, tret quan, a reserva de revisió judicial, les autoritats competents, d'acord amb la legislació i els procediments aplicables, decideixin que aquesta separació és necessària per a l'interès superior de l'infant. Aquesta decisió pot ser necessària en casos especials, com quan els pares maltracten o descuiden l'infant, o quan els pares viuen separats i s'ha de prendre una decisió sobre el lloc de residència de l'infant.
2. En qualsevol procediment relatiu al paràgraf 1 d'aquest article, s'ha d'oferir a totes les parts interessades l'oportunitat de participar-hi i de donar a conèixer la seva opinió.
3. Els estats part han de respectar el dret de l'infant separat d'un dels seus pares o de tots dos a tenir-hi relacions personals i contacte directe regular, tret que això sigui contrari a l'interès superior de l'infant.

TOTS ELS
INFANTS
TENEN
DRET A UN
NOM. JO TAMBÉ
TING UN NOM.

JOAN

4. Quan aquesta separació és el resultat d'una mesura presa per un estat part, com ara la detenció, l'empresonament, l'exili, la deportació o la mort (inclosa la mort per qualsevol causa mentre la persona està sota la custòdia de l'estat) d'un dels pares de l'infant, de tots dos o de l'infant, l'estat part, quan li ho demanin, ha de donar a l'infant, als pares o, si escau, a un altre membre de la família informació bàsica sobre el parador del familiar o dels familiars absents, tret que això pugui perjudicar el benestar de l'infant. A més, els estats part s'han de cerciorar que la presentació d'aquesta petició no comporta en ella mateixa conseqüències desfavorables per a la persona o les persones interessades.

ARTICLE 10

1. De conformitat amb l'obligació que incumbeix els estats part segons el paràgraf 1 de l'article 9, tota sol·licitud feta per un infant o pels seus pares per entrar en un estat part o per sortir-ne a fi de reunir la família ha de ser atesa pels estats part positivament, humanitàriament i expeditivament. A més, els estats part han de garantir que la presentació d'aquesta sol·licitud no té conseqüències desfavorables per als sol·licitants ni per als seus familiars.

2. Un infant els pares del qual viuen en estats diferents té dret a tenir relacions personals i contacte directe amb tots dos progenitors amb regularitat, tret de circumstàncies excepcionals. A aquest efecte, i d'acord amb l'obligació assumida pels estats part en virtut del paràgraf 1 de l'article 9, els estats part han de respectar el dret de l'infant i dels seus pares a sortir de qualsevol país, fins i tot del propi, i a entrar al seu propi país. El dret a sortir de qualsevol país solament està subjecte a les restriccions estipulades per llei i que són necessàries per protegir la seguretat nacional, l'ordre públic, la salut o la moral públiques, o els drets i les llibertats d'altres persones, i estan en consonància amb els altres drets reconeguts en aquesta Convenció.

ARTICLE 11

1. Els estats part han de prendre mesures contra el trasllat il·lícit d'infants a l'estranger i la retenció il·lícita a l'estranger.

2. A aquest efecte, els estats part han de promoure la concertació d'acords bilaterals o multilaterals, o l'adhesió als acords existents.

ARTICLE 12

1. Els estats part han de garantir a l'infant en condicions de formar un judici propi el dret a expressar la seva opinió lliurement en tots els afers que l'afecten. Les opinions de l'infant s'han de tenir en compte, en funció de la seva edat i maduresa.

2. A aquest efecte, en particular, s'ha de donar a l'infant l'oportunitat de ser escoltat en qualsevol procediment judicial o administratiu que l'afecta, bé directament, bé mitjançant un representant o una institució adequada, d'acord amb les normes de procediment de la legislació nacional.

ARTICLE 13

1. L'infant té el dret a la llibertat d'expressió; aquest dret inclou la llibertat per cercar, rebre i difondre informació i idees de tota mena, sense consideració de fronteres, sia oralment, per escrit, impreses en forma d'art o per qualsevol altre mitjà que triï.

2. L'exercici d'aquest dret pot estar subjecte a algunes restriccions, que només poden ser les que preveu la llei i que siguin necessàries:

a) per respecte als drets o a la reputació d'altri, o

b) per a la protecció de la seguretat nacional, l'ordre públic o la salut o moral públiques.

ARTICLE 14

1. Els estats part han de respectar el dret de l'infant a la llibertat de pensament, de consciència i de religió.
2. Els estats part han de respectar els drets i els deures dels pares i, si escau, dels representants legals de guiar l'infant en l'exercici del seu dret conforme a l'evolució de les seves facultats.
3. La llibertat de professar la religió pròpia o les creences pròpies solament pot tenir les limitacions prescrites per llei que siguin necessàries per protegir la seguretat, l'ordre, la moral o salut públiques, o els drets i les llibertats fonamentals dels altres.

ARTICLE 15

1. Els estats part reconeixen els drets de l'infant a la llibertat d'associació i a la llibertat de reunió pacífica.
2. En l'exercici d'aquest dret, no hi ha d'haver altres restriccions que les establertes de conformitat amb la llei i que són necessàries en una societat democràtica, en interès de la seguretat nacional o pública o de l'ordre públic, de la protecció de la salut i la moral públiques, o de la protecció dels drets i de les llibertats dels altres.

ARTICLE 16

1. Cap infant no pot ser objecte d'ingerències arbitràries o il·legals en la seva vida privada, família, domicili o correspondència ni d'atacs il·legals al seu honor i la seva reputació.
2. L'infant té dret a la protecció de la llei contra aquestes ingerències o atacs.

ARTICLE 17

Els estats part reconeixen la funció important que tenen els mitjans de comunicació i han de vetllar perquè l'infant tingui accés a informació i material procedents de diverses fonts nacionals i internacionals, especialment a la informació i als materials que tenen per objecte promoure el seu benestar social, espiritual i moral, i la seva salut física i mental. A aquest efecte, els estats part:

- a) han d'encoratjar els mitjans de comunicació a difondre informació i material d'interès social i cultural per a l'infant, d'acord amb l'esperit de l'article 29;
- b) han de promoure la cooperació internacional en la producció, l'intercanvi i la difusió d'aquesta informació i d'aquest material procedent de diverses fonts culturals nacionals i internacionals;
- c) han d'encoratjar la producció i la difusió de llibres infantils;
- d) han d'animar els mitjans de comunicació a tenir especialment en compte les necessitats lingüístiques de l'infant que pertany a un grup minoritari o que és indígena;
- e) han de promoure l'elaboració de directrius apropiades per protegir l'infant contra tota la informació i tot el material perjudicial per al seu benestar, parant atenció a les disposicions dels articles 13 i 18.

ARTICLE 18

1. Els estats part han de posar gran punya en el reconeixement del principi que el pare i la mare tenen obligacions comunes pel que fa a la criança i al desenvolupament de l'infant. Els pares o, si escau, els representants legals tenen la responsabilitat primordial de la criança i del desenvolupament de l'infant. L' preocupació fonamental ha de ser l'interès superior de l'infant.
2. A l'efecte de garantir i promoure els drets enunciats en aquesta Convenció, els estats part han de prestar l'assistència oportuna als pares i representants legals perquè puguin acomplir les seves funcions de criar l'infant i han de vetllar per la creació d'institucions, d'instal·lacions i de serveis per a l'atenció dels infants.
3. Els estats part han de prendre totes les mesures apropiades perquè els infants de pares que treballen tinguin dret a beneficiar-se dels serveis i de les instal·lacions de guarda d'infants per als quals compleixen les condicions.

NINGÚ NO TÉ DRET A PEGAR-ME NI A RIURE DE MI.

ARTICLE 19

1. Els estats part han de prendre totes les mesures legislatives, administratives, socials i educatives apropiades per protegir l'infant contra totes les formes de perjudici o d'abús físic o mental, de descurança o tracte negligent, de maltractament o d'explotació, inclosos els abusos sexuals, mentre està sota la custòdia dels pares, d'un representant legal o de qualsevol altra persona que el tingui al seu càrrec.

2. Aquestes mesures de protecció han d'incloure, si escau, procediments eficaços per a l'establiment de programes socials, a fi de donar el suport necessari a l'infant i a les persones que en tenen cura; per a altres maneres de prevenció; i per a la detecció dels casos descrits més amunt de maltractament de l'infant i la seva notificació, derivació, investigació, tractament i seguiment posterior, i, si calen, actuacions judicials.

ARTICLE 20

1. Un infant privat temporalment o permanentment del seu entorn familiar, o l'interès superior del qual exigeix que no romangui en aquest entorn, té dret a la protecció i l'assistència especials de l'estat.

2. Els estats part, de conformitat amb les seves legislacions nacionals, han de garantir una atenció alternativa a aquest infant.

3. Aquesta atenció pot comprendre, entre d'altres, les famílies d'acollida, la kafala de la llei islàmica, l'adopció o, si és necessari, la col·locació en institucions apropiades de protecció de menors. En considerar les solucions, s'ha de prestar una atenció especial al fet que és convenient mantenir la continuïtat en l'educació de l'infant, i en el seu origen ètnic, religiós, cultural i lingüístic.

ARTICLE 21

Els estats part que reconeixen o permeten l'adopció han de procurar que l'interès superior de l'infant sigui la consideració primordial i:

a) han de vetllar perquè l'adopció de l'infant només sigui autoritzada per les autoritats competents, les quals han de determinar, d'acord amb les lleis i els procediments aplicables, i tenint en compte tota la informació pertinent i fidedigna, que l'adopció és admissible en vista de la situació jurídica de l'infant en relació amb els seus pares, parents i representants

legals, i que, quan calgui, les persones implicades han donat el seu consentiment informat per a l'adopció amb tot l'assessorament que pugui ser necessari;

b) han de reconèixer que l'adopció en un altre país pot considerar-se un mitjà alternatiu de tenir cura de l'infant si no se'l pot col·locar en una família d'acollida o lliurar a una família adoptiva, o si no se'l pot atendre adequadament al seu país d'origen;

c) han de vetllar perquè l'infant objecte d'adopció en un altre país gaudeixi de les salvaguardes i normes equivalents a les existents en l'adopció al país d'origen;

d) han de prendre totes les mesures idònies per garantir que, en l'adopció en un altre país, la col·locació no genera guanys econòmics indeguts a qui hi participa;

e) han de promoure, quan escaigui, els objectius d'aquest article concertant arranjaments o acords bilaterals o multilaterals i s'han d'esforçar, dins d'aquest marc, a garantir que la col·locació de l'infant en un altre país és duta a terme mitjançant les autoritats o els òrgans competents.

ARTICLE 22

1. Els estats part han de prendre les mesures adequades perquè un infant que vol obtenir l'estatut de refugiat o que és considerat refugiat d'acord amb el dret i els procediments nacionals o internacionals aplicables rebí, tant si és sol com si va acompanyat pels pares o per una altra persona, la protecció i l'assistència humanitària adequades per gaudir dels drets pertinents enunciats en aquesta Convenció i en d'altres instruments internacionals de drets humans o de caràcter humanitari als quals aquests estats s'han adherit.

2. A aquest efecte, els estats part han de cooperar, en la manera que considerin apropiada, en tots els esforços de les Nacions Unides i d'altres organitzacions intergovernamentals competents o organitzacions no governamentals que hi cooperin per protegir i ajudar tot infant refugiat i per trobar els seus pares o d'altres membres de la família per tal d'obtenir la informació necessària perquè es reuneixi amb la seva família. Quan no es pugui localitzar cap dels pares o membres de la família, s'ha d'atorgar a l'infant la mateixa protecció que a qualsevol altre infant privat temporalment o permanentment del seu medi familiar, pel motiu que sigui, tal com s'enuncia en aquesta Convenció.

ARTICLE 23

1. Els estats part reconeixen que l'infant impedit físicament o mentalment ha de gaudir d'una vida plena i decent en condicions que li assegurin la dignitat, que li permetin d'arribar a valdre's per ell mateix i que li facilitin la participació activa en la comunitat.

2. Els estats part reconeixen el dret de l'infant impedit a rebre atencions especials i han d'encoratjar i assegurar, de conformitat amb els recursos disponibles, a l'infant que compleix les condicions estipulades i a les persones responsables de la seva cura, la prestació de l'assistència que se sol·liciti i que sigui adequada a l'estat de l'infant i a les circumstàncies dels pares o d'altres persones que en tinguin cura.

3. En atenció a les necessitats especials de l'infant impedit, l'assistència donada conforme al paràgraf 2 d'aquest article ha de ser gratuïta sempre que sigui possible, tenint en compte la situació econòmica dels pares o de les persones que en tinguin cura, i ha d'anar encaminada a assegurar que l'infant impedit tingui accés efectiu a l'educació, a la formació, als serveis sanitaris, als serveis de rehabilitació, a la preparació per al treball i a les oportunitats d'esplai, i al fet que rebí aquests serveis per tal d'aconseguir la màxima integració social i desenvolupament individual possibles, incloent-hi el desenvolupament cultural i espiritual.

4. Els estats part han de promoure, amb esperit de cooperació internacional, l'intercanvi d'informació adequada en els camps de l'atenció sanitària preventiva i del tractament mèdic, psicològic i funcional dels infants impedits, incloent-hi la difusió d'informació concernent als mètodes de rehabilitació i als serveis d'ensenyament i de formació professional, així com l'accés a aquesta informació, amb l'objectiu que els estats part puguin millorar llur capacitat i coneixements, i ampliar llur experiència en aquests camps. Respecte a això, s'han de tenir especialment en compte les necessitats dels països en desenvolupament.

TING DRET A REBRE AJUDA QUAN ESTIC MALALT

ARTICLE 24

1. Els estats part reconeixen el dret de l'infant al gaudi del nivell de salut més alt possible i a serveis per al tractament de malalties i per al restabliment de la salut. Els estats part s'han d'esforçar a assegurar que cap infant no és privat del dret a accedir a aquests serveis sanitaris.

2. Els estats part han d'assegurar la plena aplicació d'aquest dret i, concretament, han de prendre les mesures apropiades per assolir el següent:

- a) Reduir la mortalitat infantil i en la infantesa.
- b) Garantir a tots els infants la prestació de l'assistència mèdica i l'atenció sanitària que calgui, posant l'èmfasi en el desenvolupament de l'atenció primària de la salut.
- c) Combatre, en el marc de l'atenció primària de la salut, les malalties i la malnutrició mitjançant, entre altres coses, l'aplicació de la tecnologia disponible i el subministrament d'aliments nutritius adequats i d'aigua potable salubre, prenent en consideració els perills i els riscos de contaminació ambiental.
- d) Assegurar a les mares atenció sanitària prenatal i postnatal adequada.
- e) Vetllar perquè tots els sectors de la societat, i en particular els pares i els infants, coneguin els principis bàsics sobre la salut i la nutrició infantils, els avantatges de l'alletament matern, la higiene i el sanejament ambiental, i les mesures de prevenció d'accidents; tinguin accés a l'educació pertinent, i rebin suport per aplicar aquests coneixements.
- f) Desenvolupar l'atenció sanitària preventiva, l'orientació dels pares i l'educació i els serveis en matèria de planificació familiar.

3. Els estats part han de prendre totes les mesures eficaces i apropiades possibles per abolir les pràctiques tradicionals perjudicials per a la salut dels infants.

4. Els estats part es comprometen a promoure i encoratjar la cooperació internacional amb vista a aconseguir progressivament la realització plena del dret reconegut en aquest article. Respecte a això, s'han de tenir en compte totalment les necessitats dels països en desenvolupament.

ARTICLE 25

Els estats part reconeixen el dret de l'infant que ha estat internat en un establiment per les autoritats competents a fi d'atendre, de protegir o de tractar la seva salut física o mental a una revisió periòdica del tractament que rep i de totes les altres circumstàncies pròpies d'aquest internament.

ARTICLE 26

1. Els estats part han de reconèixer a tots els infants el dret de beneficiar-se de la seguretat social, fins i tot de l'assegurança social, i han de prendre les mesures necessàries per aconseguir la plena realització d'aquest dret de conformitat amb la seva legislació nacional.

2. Les prestacions s'han de concedir, quan escaigui, tenint en compte els recursos i la situació de l'infant i de les persones responsables del seu manteniment, així com qualsevol altra consideració pertinent a una sol·licitud de prestacions feta per l'infant o en nom seu.

ARTICLE 27

1. Els estats part reconeixen el dret de tots els infants a un nivell de vida adequat per al seu desenvolupament físic, mental, espiritual, moral i social.

2. Els pares o altres persones responsables de l'infant tenen l'obligació primordial de proporcionar, dins de les seves possibilitats i mitjans econòmics, les condicions de vida necessàries per al desenvolupament de l'infant.

3. Els estats part, d'acord amb les condicions nacionals i segons els seus mitjans, han de prendre les mesures apropiades per ajudar els pares i altres persones responsables de l'infant a fer efectiu aquest dret i, en cas de necessitat, han d'oferir assistència material i programes de suport, en particular pel que fa a la nutrició, al vestit i a l'habitatge.

4. Els estats part han de prendre totes les mesures pertinents per assegurar que els pares o altres persones que tenen la responsabilitat financera de l'infant

satisfan el pagament de la pensió alimentària, tant si viuen a l'estat part com si viuen a l'estranger. En particular, si la persona que té la responsabilitat financera de l'infant viu en un estat diferent d'on viu l'infant, els estats part han de promoure l'adhesió als convenis internacionals o la concertació d'aquests convenis, així com la concertació de qualsevol arranjamens pertinents.

ARTICLE 28

1. Els estats part reconeixen el dret de l'infant a l'educació i, amb l'objectiu que aquest dret s'exerceixi progressivament i en condicions d'igualtat d'oportunitats, han de fer en particular el següent:

- a) Implantar l'ensenyament primari obligatori i gratuït per a tothom.
- b) Fomentar el desenvolupament de les formes diferents d'ensenyament secundari, inclòs l'ensenyament general i el professional; fer que tots els infants en disposin i hi tinguin accés, i prendre les mesures pertinents, com ara implantar l'ensenyament gratuït i concedir ajut econòmic en cas de necessitat.
- c) Fer que l'ensenyament superior sigui accessible a tothom, segons la capacitat de cadascú, mitjançant tots els mitjans idonis.
- d) Posar a l'abast de tots els infants informació i orientació sobre qüestions educatives i professionals.
- e) Prendre mesures per fomentar l'assistència regular a escola i per reduir les taxes d'abandonament escolar.

2. Els estats part han de prendre totes les mesures adequades perquè la disciplina escolar s'administri d'una manera compatible amb la dignitat humana de l'infant i de conformitat amb aquesta Convenció.

3. Els estats part han de fomentar i d'encoratjar la cooperació internacional pel que fa a l'educació, en particular per contribuir a eliminar la ignorància i l'analfabetisme arreu del món, i per facilitar l'accés als coneixements tècnics i als mètodes d'ensenyament moderns. Respecte a això, s'han de tenir especialment en compte les necessitats dels països en desenvolupament.

ARTICLE 29

1. Els estats part convenen que l'educació de l'infant ha d'anar encaminada als objectius següents:

- a) Desenvolupar al màxim possible la personalitat, les aptituds i la capacitat mental i física de l'infant.
- b) Inculcar en l'infant el respecte pels drets humans, per les llibertats fonamentals i pels principis consagrats en la Carta de les Nacions Unides.
- c) Infondre en l'infant el respecte envers els seus pares; la seva pròpia identitat cultural, llengua i valors, i els valors nacionals del país on viu, del seu país d'origen i de les civilitzacions diferents de la seva.
- d) Preparar l'infant per tenir una vida responsable en una societat lliure, amb esperit de comprensió, pau, tolerància, igualtat entre els sexes i amistat entre tots els pobles, grups ètnics, nacionals i religiosos, i persones d'origen indígena.
- e) Infondre en l'infant el respecte pel medi ambient natural.

2. Cap punt d'aquest article o de l'article 28 no s'ha d'interpretar com una restricció de la llibertat dels individus i de les entitats per establir i dirigir institucions d'ensenyament, sempre que es respectin els principis del paràgraf 1 d'aquest article i que l'educació impartida en aquestes institucions s'ajusti a les normes mínimes que prescriu l'estat.

ARTICLE 30

En els estats on hi ha minories ètniques, religioses o lingüístiques, o persones d'origen indígena, no se li pot negar a l'infant que pertany a una d'aquestes minories o que és indígena el dret que li correspon, en comunitat amb els altres

membres del seu grup, a tenir la seva pròpia vida cultural, a professar i practicar la seva pròpia religió, o a utilitzar la seva pròpia llengua.

ARTICLE 31

1. Els estats part reconeixen el dret de l'infant al descans i a l'esplai, al joc i a les activitats d'esbarjo pròpies de la seva edat, i a participar lliurement en la vida cultural i en les arts.
2. Els estats part han de respectar i promoure el dret de l'infant a participar plenament en la vida cultural i artística, i han d'afavorir oportunitats adequades, en condicions d'igualtat, de participació en la vida cultural, artística, recreativa i d'esplai.

ARTICLE 32

1. Els estats part reconeixen el dret de l'infant a ser protegit contra l'explotació econòmica i contra l'execució de qualsevol treball que pugui ser perillós o entorpir la seva educació, o que sigui perjudicial per a la seva salut o pel seu desenvolupament físic, mental, espiritual, moral o social.
2. Els estats part han de prendre mesures legislatives, administratives, socials i educatives per garantir l'aplicació d'aquest article. Amb aquest propòsit, i tenint en compte les disposicions pertinents d'altres instruments internacionals, els estats part, en particular:
  - a) han d'establir l'edat o les edats mínimes per treballar;
  - b) han de regular apropiadament els horaris i les condicions de treball; i

c) han d'estipular les penalitats o altres sancions apropiades per assegurar l'aplicació efectiva d'aquest article.

ARTICLE 33

Els estats part han de prendre totes les mesures apropiades, incloent-hi mesures legislatives, administratives, socials i educatives, per protegir els infants contra l'ús il·lícit dels estupefaents i de les substàncies psicotròpiques enumerades en els tractats internacionals pertinents, i per impedir que els infants siguin utilitzats en la producció i el tràfic il·lícits d'aquestes substàncies..

ARTICLE 34

Els estats part es comprometen a protegir l'infant contra totes les formes d'explotació i d'abús sexuals. Amb aquesta finalitat, els estats part han de prendre, en particular, totes les mesures de caràcter nacional, bilateral i multilateral necessàries per impedir:

- a) La incitació o la coacció a un infant perquè es dediqui a qualsevol activitat sexual il·legal.
- b) L'explotació d'infants en la prostitució o en altres pràctiques sexuals il·legals.
- c) L'explotació d'infants en espectacles o material pornogràfics.

ARTICLE 35

Els estats part han de prendre totes les mesures nacionals, bilaterals i multilaterals necessàries per impedir el segrest, la venda o el tràfic d'infants amb qualsevol finalitat o de qualsevol manera.

ARTICLE 36

Els estats part han de protegir l'infant contra tota la resta de formes d'explotació que puguin perjudicar qualsevol aspecte del seu benestar.

TING DRET QUE EM TRACTIN BÉ.

ARTICLE 37

Els estats part han de vetllar perquè:

- a) Cap infant no sigui sotmès a tortures ni a cap altre tractament o càstig cruels, inhumans o degradants. No s'ha d'imposar la pena capital ni la presó perpètua sense possibilitat d'excarceració per delictes comesos per menors de 18 anys.
- b) Cap infant no sigui privat de la seva llibertat il·legalment o arbitràriament. La detenció o l'empresonament d'un infant només pot portar-se a terme d'acord amb la llei i només com a mesura d'últim recurs i durant el període més breu que correspongui.
- c) Tot infant privat de llibertat sigui tractat amb la humanitat i el respecte que mereix la dignitat inherent a la persona humana, i tenint en compte les necessitats de les persones de la seva edat. En particular, un infant privat de llibertat ha d'estar separat dels adults, tret que això es consideri contrari al seu interès superior, i ha de tenir dret a mantenir contacte amb la seva família per mitjà de correspondència i de visites, tret de circumstàncies excepcionals.
- d) Tot infant privat de llibertat tingui dret a l'accés ràpid a l'assistència jurídica i altra assistència adequada, així com a impugnar la legalitat de la seva privació de llibertat davant d'un tribunal o d'una altra autoritat competent, independent i imparcial, i a una resolució ràpida sobre aquesta acció.

ARTICLE 38

1. Els estats part es comprometen a respectar les normes del dret internacional humanitari aplicables en els conflictes armats i que afecten l'infant, i a vetllar perquè es respectin aquestes normes.
2. Els estats part han de prendre totes les mesures possibles per assegurar que les persones que no han complert 15 anys no participen directament en hostilitats.
3. Els estats part s'han d'abstenir de reclutar en les seves forces armades qualsevol persona menor de 15 anys. Quan es reclutin persones que han complert 15 anys, però són menors de 18, els estats part han de procurar donar prioritat als de més edat.
4. De conformitat amb les obligacions dimanades del dret humanitari internacional de protegir la població civil durant els conflictes armats, els estats part han de prendre totes les mesures possibles per assegurar la protecció i l'atenció dels infants afectats per un conflicte armat.

ARTICLE 39

Els estats part han de prendre totes les mesures adequades per promoure la recuperació física i psicològica, i la reinserció social d'un infant víctima de qualsevol forma d'abandó, d'explotació o d'abús; de tortura o d'una altra forma de tractament o càstig cruel, inhumà o degradant; o de conflictes armats. Aquesta recuperació i reinserció ha de tenir lloc en un ambient que fomenti la salut, l'autoestima i la dignitat de l'infant.

ARTICLE 40

1. Els estats part reconeixen el dret de tot infant de qui s'al·lega que ha infringit les lleis penals, o que n'és acusat o declarat culpable, a ser tractat d'una manera que fomenti el seu sentit de dignitat i vàlua, i que reforci el seu respecte pels drets humans i per les llibertats fonamentals dels altres, i tenint en compte la seva edat i la importància de promoure que es reinsereixi en la societat i hi assumeixi una funció constructiva.
2. A aquest efecte, i ateses les disposicions pertinents dels instruments internacionals, els estats part han de garantir, en concret:

a) que no s'al·lega que cap infant ha infringit les lleis penals, ni se l'acusa o se'l declara culpable d'haver-les infringit, per actes o omissions que no eren prohibits a la legislació nacional o internacional quan van ser comesos;

b) que tot infant de qui s'al·lega que ha infringit les lleis penals o al qual s'acusa d'haver-ho fet té almenys les garanties següents:

I) que se'l considera innocent mentre no se'n provi la culpabilitat d'acord amb la llei;

II) que ha de ser informat dels càrrecs que se li imputen, sense demora i directament o, si escau, per mitjà dels seus pares o representants legals, i ha de disposar d'assistència jurídica o d'una altra mena apropiada en la preparació i la presentació de la seva defensa;

III) que la causa ha de ser dirimida sense demora per una autoritat o un òrgan judicial competent, independent i imparcial en una audiència equitativa d'acord amb la llei, i en presència d'un assessor jurídic o d'una altra mena adequada, tret que això es consideri contrari a l'interès superior de l'infant, tenint en compte en particular la seva edat o situació, i la dels seus pares o representants legals;

IV) que no se'l pot obligar a donar testimoni o a declarar-se culpable, que pot interrogar o fer que s'interrogui testimonis de càrrec i que pot obtenir la participació i l'interrogatori de testimonis de descàrrec en condicions d'igualtat;

V) en el cas que es consideri que, en efecte, ha infringit les lleis penals, que aquesta decisió i qualsevol mesura imposada en conseqüència les ha de revisar una autoritat o un òrgan judicial superior competent, independent i imparcial, conforme a la llei;

VI) que l'infant té l'assistència gratuïta d'un intèrpret si no comprèn o no parla l'idioma utilitzat; i

VII) que la seva vida privada és respectada plenament en totes les fases del procediment.

3. Els estats part han de prendre totes les mesures adequades per promoure l'establiment de lleis, de procediments, d'autoritats i d'institucions específics per als infants de qui s'al·lega que han infringit les lleis penals, o que són acusats d'haver-les infringit o en són declarats culpables, i en concret:

- a) han d'establir una edat mínima per sota de la qual es considera que els infants no tenen capacitat d'infringir les lleis penals;
- b) si és apropiat i desitjable, han d'establir mesures per tractar aquests infants sense recórrer a procediments judicials, respectant plenament els drets humans i les garanties legals.

4. S'ha de disposar de diverses mesures, com ara l'atenció, les ordres d'orientació i de supervisió, l'assessorament, la llibertat vigilada, l'acolliment familiar, els programes d'ensenyament i de formació professional, així com altres alternatives a l'internament en institucions, per assegurar que els infants són tractats d'una manera apropiada al seu benestar i que és proporcional tant a les seves circumstàncies com a la infracció.

ARTICLE 41

Res del que es disposa en aquesta Convenció no afecta qualsevol disposició que sigui més conduent a la realització dels drets de l'infant i que formi part:

- a) del dret d'un estat part; o
- b) del dret internacional vigent en aquest estat.

ARTICLE 42

Els estats part es comprometen a donar a conèixer àmpliament els principis i les disposicions d'aquesta Convenció per mitjans eficaços i adequats, tant entre els adults com entre els infants.

ARTICLE 43

1. Amb la finalitat d'examinar els progressos fets per aconseguir el compliment de les obligacions conretes pels estats part en aquesta Convenció, s'estableix un Comitè dels Drets de l'Infant, que durà a terme les funcions que s'estipulen a continuació.
2. El comitè ha d'estar format per divuit experts de gran integritat moral i competència reconeguda en els camps regulats per aquesta Convenció¹. Els membres del Comitè han de ser escollits pels estats part d'entre els seus nacionals i han d'exercir les seves funcions a títol personal, per a la qual cosa s'ha de tenir en compte la distribució geogràfica, així com els sistemes jurídics principals.

**COMITÉ = EXPERTS
PROPOSATS / TRIATS PELS
ESTATS PARTS**

3. Els membres del Comitè s'han d'elegir, en votació secreta, d'entre una llista de persones designades pels estats part. Cada estat part pot nomenar una persona escollida d'entre els seus nacionals.

4. L'elecció inicial ha de tenir lloc a tot tardar sis mesos després de l'entrada en vigor d'aquesta Convenció i, ulteriorment, cada dos anys. Almenys quatre mesos abans de la data de cada elecció, el secretari general de les Nacions Unides ha d'enviar una carta als estats part per convidar-los a presentar la seva candidatura en un termini de dos mesos. Després, el secretari general ha de preparar una llista per ordre alfabètic de totes les persones que s'han proposat com a candidates, en la qual s'indiquin els estats part que les han designades, i l'ha de presentar als estats part en aquesta Convenció.

5. Les eleccions s'han de celebrar en una reunió dels estats part convocada pel secretari general a la seu de les Nacions Unides. En aquesta reunió, en la qual la presència de dos terços dels estats part constituirà quòrum, les persones elegides per formar part del Comitè han de ser els candidats que obtinguin més vots i la majoria absoluta dels vots dels representants dels estats part presents i votants.

6. Els membres del Comitè són elegits per un termini de quatre anys. Poden ser reelegits si se'n torna a presentar la candidatura. El mandat de cinc dels membres escollits en la primera elecció fineix al cap de dos anys; immediatament després de la primera elecció, el president de la reunió ha d'escollir per sorteig els noms d'aquests cinc membres.

7. Si un membre del Comitè mor, dimiteix o declara que, per qualsevol causa, no pot continuar exercint les seves funcions en el Comitè, l'estat part que el va proposar ha de designar un altre expert d'entre els seus nacionals per exercir el mandat fins que finalitzi, a reserva de l'aprovació del Comitè.

8. El Comitè ha d'establir el seu propi reglament.

9. El Comitè ha d'elegir la Mesa per un període de dos anys.

10. Les reunions del Comitè han de tenir lloc normalment a la seu de les Nacions Unides o a qualsevol altre lloc convenient que determini el Comitè. El Comitè s'ha de reunir ordinàriament cada any. La duració de les reunions s'ha de determinar i revisar, si escau, en una reunió dels estats part en aquesta Convenció i queda subjecta a l'aprovació de l'Assemblea General.

11. El secretari general de les Nacions Unides ha de proporcionar el personal i els serveis necessaris per a l'execució eficaç de les funcions del Comitè establert en virtut d'aquesta Convenció.

12. Els membres del Comitè establert en virtut d'aquesta Convenció han de rebre, prèvia aprovació de l'Assemblea General, emoluments a càrrec dels fons de les Nacions Unides, d'acord amb les condicions que estableixi l'Assemblea.

ARTICLE 44

1. Els estats part es comprometen a presentar al Comitè, per conducte del secretari general de les Nacions Unides, informes sobre les mesures adoptades per fer efectius els drets reconeguts en la Convenció i sobre el progrés aconseguit en el gaudi d'aquests drets:

a) En el termini de dos anys de la data en què aquesta Convenció hagi entrat en vigor en cada estat part.

b) En endavant, cada cinc anys.

2. En els informes preparats en virtut d'aquest article, s'han d'indicar les circumstàncies i dificultats, si n'hi ha, que afecten el grau de compliment de les obligacions derivades d'aquesta Convenció. Així mateix, han de contenir informació suficient perquè el Comitè es faci càrrec clarament de l'aplicació de la Convenció en el país en qüestió.

3. Els estats part que han presentat al Comitè un informe inicial complet no han de repetir, en els informes subsegüents presentats d'acord amb l'incís b) del paràgraf 1 d'aquest article, la informació bàsica donada prèviament.

4. El Comitè pot demanar als estats part més informació sobre l'aplicació de la Convenció.

5. El Comitè ha de presentar cada dos anys a l'Assemblea General de les Nacions Unides, per conducte del Consell Econòmic i Social, informes de les seves activitats.

6. Els estats part han de difondre els seus informes àmpliament entre el públic del seu país.

**ELS ESTATS PARTS DIFONDRAU ELS SEUS
INFORMES ALS SEUS PAÏSOS RESPECTIUS**

ARTICLE 45

A fi de fomentar l'aplicació efectiva de la Convenció i d'estimular la cooperació internacional en l'esfera regulada per la Convenció:

a) Els organismes especialitzats, el Fons de les Nacions Unides per a la Infància i la resta d'òrgans de les Nacions Unides tenen el dret d'estar representats en l'examen de l'aplicació de les disposicions d'aquesta Convenció que s'engloben en l'àmbit del seu mandat. El Comitè pot convidar els organismes especialitzats, el Fons de les Nacions Unides per a la Infància i altres òrgans competents que consideri apropiats per aportar assessorament especialitzat sobre l'aplicació de la Convenció en els sectors que són d'incumbència dels seus respectius mandats. El Comitè pot convidar els organismes especialitzats, el Fons de les Nacions Unides per a la Infància i la resta d'òrgans de les Nacions Unides a presentar informes sobre l'aplicació de les disposicions d'aquesta Convenció que s'engloben en l'àmbit de les seves activitats.

b) El Comitè ha de transmetre, segons consideri convenient, als organismes especialitzats, al Fons de les Nacions Unides per a la Infància i a d'altres òrgans competents, els informes dels estats part que contenen una sol·licitud d'assessorament o d'assistència tècnica, o en els quals s'indica aquesta necessitat, junt amb les observacions i els suggeriments del Comitè, en cas d'haver-n'hi, en relació amb aquestes sol·licituds o indicacions.

c) El Comitè pot recomanar a l'Assemblea General de demanar al secretari general que, en representació seva, porti a terme estudis sobre qüestions concretes relatives als drets de l'infant.

d) El Comitè pot fer suggeriments i recomanacions generals basats en la informació rebuda en virtut dels articles 44 i 45 d'aquesta Convenció. Aquests suggeriments i recomanacions generals s'han de transmetre als estats part interessats i s'han de notificar a l'Assemblea General, junt amb els comentaris, d'haver-n'hi, dels estats part.

ARTICLE 46

Aquesta Convenció pot ser signada per tots el estats.

ARTICLE 47

Aquesta Convenció ha de ser ratificada. Els instruments de ratificació s'han de dipositar en poder del secretari general de les Nacions Unides.

ARTICLE 48

Aquesta Convenció roman oberta a l'adhesió de qualsevol estat. Els instruments d'adhesió s'han de dipositar en poder del secretari general de les Nacions Unides.

ARTICLE 49

1. Aquesta Convenció entra en vigor el trentè dia a comptar des de l'endemà de la data en què es dipositi el vintè instrument de ratificació o d'adhesió en poder del secretari general de les Nacions Unides.

2. Per a cada estat que ratifiqui la Convenció o que s'hi adhereixi després que s'hagi dipositat el vintè instrument de ratificació o d'adhesió, la Convenció entra en vigor el trentè dia després que el susdit estat dipositi el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

ARTICLE 50

1. Qualsevol estat part pot proposar una esmena i dipositar-la en poder del secretari general de les Nacions Unides. El secretari general ha de comunicar l'esmena proposada als estats part demanant-los que notifiquin si desitgen convocar una conferència d'estats part per examinar la proposta i sotmetre-la a votació. Si, en l'espai de quatre mesos des de la data de la notificació, com a mínim un terç dels estats part es declara a favor de la conferència, el secretari general ha de convocar una conferència sota els auspicis de les Nacions Unides. El secretari general ha de presentar a l'Assemblea General de les Nacions Unides per a la seva aprovació qualsevol esmena que adoptin la majoria dels estats part presents i votants en la conferència.

2. Tota esmena adoptada d'acord amb el paràgraf 1 d'aquest article entra en vigor quan ha estat aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides i acceptada per dos terços dels estats part.

3. Quan una esmena entra en vigor, és obligatòria per als estats part que l'han acceptada, mentre que els altres estats part romanen obligats per les disposicions d'aquesta Convenció i per les esmenes anteriors que han acceptat..

ARTICLE 51

1. El secretari general de les Nacions Unides ha de rebre el text de les reserves formulades pels estats en el moment de la ratificació o de l'adhesió i ha de comunicar-les a tots els estats.

2. No s'admet cap reserva incompatible amb l'objecte i el propòsit d'aquesta Convenció.

3. Es pot retirar una reserva en qualsevol moment mitjançant una notificació feta a aquest efecte i adreçada al secretari general de les Nacions Unides, el qual ha d'informar tots els estats. Aquesta notificació té efecte a partir de la data en què la rebí el secretari general.

ARTICLE 52

Un estat part pot denunciar aquesta Convenció mitjançant una notificació escrita tramesa al secretari general de les Nacions Unides. La denúncia esdevé efectiva un any després de la data en què l'ha rebí el secretari general.

ARTICLE 53

Es designa dipositari d'aquesta Convenció el secretari general de les Nacions Unides.

ARTICLE 54

L'original d'aquesta Convenció, els textos en àrab, xinès, castellà, francès, anglès i rus de la qual són igualment autèntics, s'ha de dipositar en poder del secretari general de les Nacions Unides.

EN TESTIMONI DE LA QUAL COSA els infrascrits plenipotenciaris, degudament autoritzats pel seu govern respectiu, signen aquesta Convenció.

**AQUESTS SÓN ELS DRETS DELS INFANTS. LLEGEIX-LOS,
APRÈN-LOS I FES TOT EL POSSIBLE
PERQUÈ TOTES LES PERSONES, TAMBÉ ELS NENS, LES
NENES I EL JOVENT, ELS CONEGUIN I ELS COMPLEIXIN.**

plataforma
de infancia
españa

Somos una asociación constituida por organizaciones sociales que trabajan a favor de la infancia.

Somos una organización sin ánimo de lucro y declarada de utilidad pública.

Somos plurales, solidarios, democráticos e independientes de cualquier organización política y religiosa.

la seva veu és la nostra

Escosura, 3. Local 2. 28015 Madrid. Tel.: 91 447 78 53
E-mail: info@plataformadeinfancia.org www.plataformadeinfancia.org

 [plataformainfancia](https://www.facebook.com/plataformainfancia) [@platdeinfancia](https://twitter.com/platdeinfancia) [platdeinfancia](https://www.instagram.com/platdeinfancia)

Subvenciona:

